

loquimur de situ qui est differentia quantitatis qui ab alio situ distinguitur ex propria oppositioe. Et hic situs est prima radix distinctionis et est inuariabilis licet situs predicamentalis possit variari quia illud quod est ante potest poni retro. Deinde dicitur quod verum est quod distinctio formalis in formis simplicibus est specifica non autem in alijs.

Ad tertium dicitur a multis quod quantitas secludit secundum intellectum.

Ad quartum dicitur sicut ad secundum quod seclusa quantitate. i. omni habitudine ad quantitatem nulla haberent distinctas materias et ideo hoc est impossibile vel dicitur quod quantitas solū distinguit materias eiusdem rationis materie aut diuersarū rōnū distinguntur scdm diuersitatē potentiarū vt dicit. S. T. i. q. l. ar. iij. Quidam dicunt quod seclusa quantitate materie non distinguerentur scdm situm neque partes ei⁹ et sic concedunt quod in illo casu partes sortis essent si mul alias essent extense vel circūscriptiue in locovisibiles. Itē concedūt quod aliqua duo sūt imediata nec tamen sunt continua nec contiguavt patet si abvna parte sortis separaret quantitas. Item concedunt quod separata quantitate a terra ipsa nulli resisteret nec cederet nec asinus sustineret saccū quia ista pertinent ad illud quod localiter potest moveri. Sed contra ex primo sequitur quod possibilis esset penetratio corporū. Itē ex ultimo sequitur quod vnum in doliō separata quantitate a vino non posset moveri doliū patet quod vnus non est mobile. Item per hoc quod secluditur quantitas non ponitur res vbi⁹ nec vbi prius non erat nec ascendit ergo per hoc non quelibet pars est cū qualibet parte. Item ponatur asser in medio impediens ne materia transferatur de vno loco ad alium vel non separatur a medio quantitas.

Ad quintum dicitur quod deus non posset facere novam materiā seclusa quantitate modo supradicto sicut nec posset facere duas albedines separatas s; vnā tantum. Similiter non possunt esse plures humanitates separate fm. S. T. i. q. l. ar. iij. Sed nonne posset facere vnā humanitatem separatam et de illa queritur an esset in supposito et an esset aliquod indiuiduū. Respondet Caprio. in. ij. d. iij. q. i. quod si esset aliqua albedo separata sine quantitate ipsa non esset indiuidua et ita dicendū esset de homine si deus illū sine quantitate facere posset quod multi dubitāt. Nec ille sed dices ex quo homo separatus non esset indiuiduum ergo esset homo vniuersalis. Itē predicaretur de vno solo ergo esset indiuiduū. Item omne quod est in ultimo actu nature. i. deo est quia est vnum numero. Itē esset persona ergo esset indiuidua substantia. Ad aliud dicitur quod impossibile est quantitatem poni in angelo vt dicit. S. T. i. q. l. ar. ij. nec sequitur non ē extensa ergo potest poni in angelo quia hoc repugnat sibi ratione situs.

Ad sextum dicatur vt prius quod densum habet plures partes quia habet habitudinem ad maiorem quantitatem et per hoc patet ad alia.

Ad septimum dicitur similiter vel dicitur quod partes in oratione partium non precedunt quantitatem s; vt sunt substantie quedā et sic sunt subiectum et causa. Si dicatur partes sortis precedunt sortem et sortis precedit suam quantitatem ergo sunt partes ante quantitatem de hoc in sexto phisicorum.

Ad octauum dicitur quod in indiuiduatione duo sūt consideranda scz non esse in pluribus et esse diuisus ab alio. Primum cōuenit rei per materiam que in nullo recipitur scdm vero est per quantitatem vt dicit.

S. T. iij. q. lxxvij. ar. ij. Et nego quod eadē quantitas numero possit poni in pluribus indiuiduis miraculose. Secundo dico quod substantia prima siue indiuiduum non precedit quantitatem. Sed quātū ad primum bene precedit quia incōmunicabilis est per materiam. Et si dicatur substantia. i. vt distinguitur a. ij. p se generat et per se operatur ergo substantia. i. non includit accidens dicendum quod verum est quantum ad incōmunicabilitatē sed non quantum ad distinctionem.

Sed cōtra nichil generat se ergo sortes distinguitur a platone ante quantitatem posset dici quod distinguitur a platone nō per quantitatem sed per materiam signatam. Ad aliud dicitur quod indiuiduum predicamentis substantie quoad naturam pertinet ad genus substantie nō autem quātū ad vltimam indiuiduionem. Et est sciendum quod substantia prima vt sic nec in recto nec in obliquo dicit accidens tanq̃ aliquid sui sed tanq̃ determinatiuum essentie sue et ideo non est ens per accidens. Ad aliud negatur consequentia quod nō sequitur albu est coloratū ergo maxime album est maxime coloratū: ergo maxime albu est maxime coloratū: vel albu ē quale & maxime albu ē maxime quale.

Ad nonum patet per idem. Et pro substantia argumenti dico quod principium indiuiduationis est materia quantitate signata et dato quod ista signatio sit respectus potest tamen dici quod identificatur materie vel si distinguatur tunc dicitur quod materia signata ē materia sub respectu. Et quando dicitur respectus presupponit fundamentum concedo. Et ideo omnis respectus presupponit subiectū sed nō subiectus hoc vel illud in particulari sicut albedo presupponit subiectum tamen non presupponit subiectum tale vel tale. Sed dices in materia nulla potest esse relatio realis. Et dato quod esset queritur ad quid terminatur de hoc alias.

Ad decimum dicitur Clipeus propter hoc quod ratio quidditatiua quantitatis est habere partes eiusdem rationis integralis. formaliter extensas. Sed contra tunc ratio quantitatis non conueniret numero nec quantitati in sacramento altaris. Ideo dico quod actus diuisibilitatis semper conuenit quantitati quia ratio eius est esse diuisum. i. habere plures partes distinctas sed contra motui etiā conuenit diuisibilitas forte dices post arif. v. metha. quod motus non ē diuisibilis nisi per accidens vnde non est quantum per se sed per magnitudinē nec in logica ponitur species quantitatis. Contra partes motus realiter distinguuntur a partibus magnitudinis ergo est ibi alia diuisibilitas antecedens patet quia partes motus nō sūt permanentes sicut partes magnitudinis ergo sunt alterius rationis. Item ad aliud continuatur partes motus et magnitudinis ergo est alia continuistat. Itē in parua magnitudie potest esse mot⁹ maior.

Ad vndecimum dicunt quidam quod quātum sumit dupliciter videlicet materialiter et tūc idē est quod habens quantitatem. Et formaliter et tūc idē est quod habens partē extra partē. Et hoc mō quantitas possit dici quāta licet hoc sit improprie dictum. Ad aliud dicitur negando sequelā nec sequitur vbiq̃q̃ est longitudo ibi est latitudo ergo corpus est ita longū sicut latū vnde magnitudo profunditatis habet attendi penes maximā lineam mensurantē profunditatem et latitudo penes maximā lineā mensurantē illam. Idic queritur. An corpus quadratū bipedale a quo deus separasset omnē quantitatem preter lineas esset duplū ad pedale videt quod sic quia quantitas ei⁹ est precise dupla ad quantitatem alterius. Sed cō-